

Naar ere forløbne, inden hvilke Løvsørepante-registrene skulle fornyes, men dertil kommer, at de nuværende Registre ere i en saadan Tilstand, at det næsten er umuligt at benytte dem. Den høitærede Minister benyttede en Signelse om en gammel Frakte; det er muligt, at den høitærede Minister selv ikke veed, i hvor høi Grad denne Signelse passer paa de paagjældende Protokoller, thi de ere i en saa pjaltet Tilstand, at Bogbinderen — altsaa Skræbderen i dette Tilfælde — har erklæret sig ude af Stand til at reparere dem mere. Det turde derfor være næsten nødvendigt, at denne Bevilling bliver given, og jeg skal tillade mig at henstille til det ærede Udvalg mellem 2den og 3die Behandling at tage denne Sag under noie Overveelse. I det Hele er Pante- og Brevskriverkontoret saa yderlig slet aflagt i alle mulige Retninger, baade med Hensyn til Lokale, Protokoller og Personale, at jeg meget vil anbefale det ærede Udvalg at gjøre sig nærmere bekendt med de paagjældende Forhold, thi da er jeg overbevist om, at man vil drage Omfarg for, at dette Kontor, der gjennem sit Arbeide bringer Staten saa overordentlig stor Indtægt gjennem Sportler og i saa høi Grad tjener Kjøbenhavns Befolkning under den stærke Udvidelse, som nu finder Sted, faar passende Plads, Apparater i det Hele taget og passende Løn i Forhold til det uhyre Arbeide, der nu maa præsteres. Anderledes forholder det sig derimod efter min Mening med Skifterettens Personale. Det har forbausset mig at se, at der er forlangt 1,200 Kr. til Revision af Skifter. For dem, der ere nærmere bekendte med Forholdene i Skifteretten, er dette meget overraskende, thi det er en bekendt Sag, at de daglige løbende Forretninger i Skifteretten egentlig ikke besørjes af det der ansatte Personale, men af en dertil antaget Sagfører, som i de Boer, hvor der ikke er executores testamenti, optræder som saadan og beregner sig Gehyrer derfor, hvorved de paafører den fattige Befolkning — thi det er især den fattige Befolkning, der ikke udnævner særlige executores testamenti — en forholdsvis overordentlig stor Skat om Aaret. Denne Skifteret lønnes for en stor Del af den Kjøbenhavnske lavere Befolkning, hvorimod det Personale, der officielt er ansat i Skifteretten, saa vidt mig bekendt kun har en overordentlig lille Kontortid, 2—3 Timer om Dagen. Ganske vist er det heller ikke stærkt aflagt, men jeg er fuldkommen overbevist om, at dersom det Personale, der officielt er ansat, blev tilstrækkelig benyttet selv blot i Forhold til den Indtægt, det har af Statskassen, vilde dette Personale være mere end tilstrækkeligt til

ogsaa at besørge det Arbeide, som er forbundet med det foreløbige Gjennemsyn af de extraordinære Skifter. Jeg finder derfor, at det ærede Udvalg har gjort fuldkommen rigtig i ikke at foreslaa den forlangte Post paa 1,200 Kr. bevilget.

Leth: Jeg finder mig dog foranlediget til at fremføre, at de Bemærkninger, som det ærede Medlem, der nu satte sig, gjorde om Skiftekommissionen, om den Maade, hvorpaa Arbeidet der udføres, om hvad man der vilde være istand til at udføre, og hvad videre dermed staar i Forbindelse, kan jeg paa ingen Maade tiltræde, men maa efter mit Kjendskab til Forholdene for en meget stor Del modsigte ham.

Ordføreren (Holstein): Den væsentlige Indbending, der er bleven gjort gjældende mod de Medsættelser, der staa i Forbindelse med Medhjælpssummerne, nemlig at de ikke skulle have Noget med Lønningslovene at gjøre, og som blev fremjat saavel af den høitærede Minister som af den ærede Ordfører for Mindretallet, hviler paa en Misforstaaelse; thi ganske vist vedrøre disse Summers Forhøielse, som den høitærede Minister bemærkede, ikke selve Lønningsstatserne, men Medhjælpssummerne fastsættes dog i Lønningslovene, der altsaa præjudiceres gennem enhver Forhøielse af dem. Det har jo ogsaa været Praxis, naar man gik til Lønningslovenes Behandling, at lægge den hidtil bevilgede Medhjælpssum til Grund for den Bestemmelse, der bliver optaget i Lønningsloven, hvilket er ganske naturligt. Altsaa, enhver Forhøielse paa Finantsloven af Medhjælpssummerne saavel som af Lønningsstatserne er en Præjudiceren af Lønningslovene; det kan man aldrig komme bort fra. Overhovedet er det ingenlunde Meningen, at det blot er Lønningsstatserne, man ikke vil forhøie, saalænge Lønningslovene ikke ere færdige. Man maa jo, dersom der skal være Mening i denne Modstand, der efter min Mening er fuldt begrundet, afholde sig fra overhovedet at røre ved Forhold, der staa i Forbindelse med eller berøres af Lønningslovene. Dertil hører meget Mere end selve Lønningsstatserne, dertil hører overhovedet hele Administrationens Ordning og Udvikling, og hvad dermed staar i Forbindelse, den rette Fordeling af Arbeidet Personalets Forøgelse og mange andre forskellige Ting. Det at Lønningslovene ligge hen, er en Ting, der har langt mere omfattende Konsekvenser, end jeg tror, at Mange i dette Dieblik gjøre sig klart. Naar den ærede Ordfører for Mindretallet bemærkede, at Endringsforslaget under Nr. 93 ikke